

ชื่อเรื่อง : อิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกเสรีคำรูปธรรมและค่านามธรรม ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์อัมพวัน ประเสริฐภักดีและคณะ

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปีงบประมาณ : 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา อิทธิพลของการเว้นระยะที่มีต่อการระลึกเสรีคำ
รูปธรรมและค่านามธรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 30 คน เข้าร่วมรับการทดลองตามความสมัครใจ

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรอิสระที่ศึกษา 2 คำ คือ ชุดคำที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ตัวแปร
อิสระตัวที่ 2 คือ ระยะห่างซึ่งมี 4 ระยะ คือ 0, 8, 16 และ 32 คำ คั่นในระหว่างการเสนอข้อกระทง
ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ ชุดคำรูปธรรมและค่านามธรรม ซึ่งเป็นภาษาไทย
2 พยางค์ การทดลองครั้งนี้ทำกับผู้รับการทดลองทีละคน โดยการฉายรายการคำรูปธรรมและค่านาม
ธรรมแบบต่อเนื่อง หลังจากเสนอรายการคำจบลง ให้เวลาในการระลึก 10 นาทีในแต่ละรายการ โดย
ให้ผู้รับการทดลองแต่ละคนเขียนคำให้ได้มากที่สุดเท่าที่สามารถระลึกได้โดยไม่ต้องเรียงลำดับ จากนั้น
นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ชนิดวัดซ้ำภายในผู้รับการทดลองของคะแนนที่
ระลึกได้ และเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างระยะห่างต่างๆโดยใช้ Newman-Keules test
ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คะแนนรวมของการระลึกได้ที่ระยะห่างต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 แต่ระยะห่างต่างๆในคำรูปธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในค่านาม
ธรรม ค่าเฉลี่ยของระยะห่าง 32, 16 และ 8 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของระยะห่าง 0 แสดงว่า เกิดอิทธิพลของ
การเว้นระยะขึ้นในค่านามธรรม
2. คะแนนรวมของการระลึกได้ของคำรูปธรรมและค่านามธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยของคำรูปธรรม ($\bar{X} = 3.183$) สูงกว่าค่านามธรรม ($\bar{X} = 2.350$)
3. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของคำกับระยะห่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Research Title : The Spacing Effect on free Recall of Concrete and Abstract Nouns of Undergraduate Students at Rambhai Barni Rajabhat University

Researcher : Associate Professor Ampawan Prasertphak and Staff

Organization : The Faculty of Education Rambhai Barni Rajabhat University

Year : 2015

Abstract

The purposes of this study were to investigate the spacing effect on free recall of concrete and abstract nouns and to compare the free recall of concrete to that of the abstract nouns of Undergraduate students. The subjects consisted of thirty volunteer students from Rambhai Barni Rajabhat University.

In this study, there were two independent variables being studied : concrete and abstract nouns, and four lags. There were 0, 8, 16 and 32 words intervening (or lags 0, 8, 16 and 32) between the first and second presentations. The materials used in this experiment were the sets of concrete and abstract nouns which were two-syllabled words in Thai. In this experiment, the lists of concrete and abstract nouns were presented to each subject one by one by a projector. After the lists of words presentation was complete, the subject had 10 minutes for each list to write as many words as he or she could recall, but not the order of words, on the answer sheet. The collected data then were analyzed through the applications of analysis of variance for within subjects:two-way experimental design with replications and the Newman-Keules test.

The results were as follows :

1. The total scores of different lags were found to be differed at the .01 level of significance. The scores of different lags of the concrete nouns were not found to be differed. But the means of lag 32, lag 16 and lag 8 were higher than that of lag 0 in the abstract nouns. This indicated that the spacing effect was found in the abstract nouns.

2. The total scores of the concrete and abstract nouns were found to be differed at the .01 level of significance. The mean score of the concrete nouns ($\bar{X} = 3.183$) was higher than the abstract ($\bar{X} = 2.350$)

3. No interaction was found between both concrete and abstract nouns and the four lags.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี